

بدر

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

نہ خوبنوی | اللہ | پہ زورہ وینا | پہ بدہ | خبرہ | مکر | پہ چاچہ | ظلم و شو

وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝۹۰

اودے اللہ | اڈریدونک | پوہہ | کہ تاسو بیکارہ کوئی | نیکی | یائے پتوی | یا تاسو معاف کوئی

عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ۝۹۱

بدی | نو بیشک | اللہ | دے | معاف کوئی | قدرت مند | بیشک | ہفتہ خلق کو | انکار کوئی

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

د اللہ | اودے ہفتہ رسول | اودوی غواہی | چہ جداں کوئی | پہ مینم | د اللہ | اودے ہفتہ رسول

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ ۝۹۲

او دانی | مونڈ ایمان راڈ | پہ خوبانڈ | ادا انکار کوئی | دخنو | اودوی غواہی

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝۹۳

چہ ونیسی | ددے پہ مینم | لاسہ | ہم داخل دی | کافران | اصلی

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝۹۴

او مونڈ تیار کرے | کافرانو پارہ | عذاب | رسوا کوئی | او کوئی خلق | پہ ایمان راوری | پہ اللہ

وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

اودے ہفتہ رسولانو | او جداں نہ کرو | یو ہم | ہم دادی ہفتہ خلق | چہ زماہ

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ ۝۹۵

ایمان راوری | اودے ہفتہ | فرق نہ راوی | ہفتہ نہ پہ اللہ تعالیٰ

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

اہل کتاب | چہ تہ نازل کرے | پہ دوی باند | کتاب | لہ اسمان نہ | پس سوال کرے دودوی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

تہ دہا مالہ کوئی | چہ تہ پہ دوی باند | اسمان نہ | کوئی کتاب | نو دوی دہا مالہ کوئی

مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ

له موسی نہ | دے نہ ہم زیات | پس وہیل دی | وہ نبیہ مونیر | یہ ہیکارہ | بیا ونبیل دوی
دے نہ ہم غتہ مطالبہ کہے وہ | دے وہیل و وچہ مونیر | یہ ہیکارہ ونبیہ | نو دے سرکش

الصُّعُقَةُ يَطْلُبُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا

تندر | دوی ظلم پہ وجہ | بیا ونبیل دوی | نخ (معبود) | پس لہ دے نہ
پہ وجہ پیرے تندر را پر یوتلو | بیا دوی نخ عبادت دم، وکرو دے نہ پس ہم چہ دوی نہ

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَى

راغلی وودوی | دواخمہ دلیلونہ | بیا معاف کول مونیر | دا ہم | او درکہ مونیر | موسی نہ
خرگندے نخے راغلی وے، نو مونیر ورتہ داجرم ہم ونبیلو، او مونیر موسی نہ ہیکارہ

سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ

غلبہ | ہیکارہ | او اوچت کرو مونیر | دپاسہ ددوی | طور غر | دوی نہ دقرار اختور
غلبہ وکرو - او مونیر د دوی نہ دوعت اخستود پارہ ددوی دپاسہ کورہ طور پورہ کورہ

وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا

او وہیل مونیر | دوی نہ | چہ داخل شی | یہ دروازہ کہے | یہ سجدا کول | او وہیل مونیر | دوی نہ | دکنہ تیریر
اد حکم موور کرو چہ (د تیار) دروازے نہ رہ عاجز سوک | دسجک پہ حالت کہے نووخی اد احکم موور کرو چہ دسبت

فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا

پہ ورخ د خالی کہے | او اخستہ مونیر | ددوی نہ | وعدہ | مضبوطہ | پس پہ دے دچہ
پہ ورخ دحد نہ تیانو نہ کوئی، او ددوی نہ مونیر پنخہ وعدہ واخستہ، اخر ددوی د

نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ

ماتہ کورہ دوی | وعدہ خیلہ | او پہ وجہ د انکار ددی | داللہ دایتونو | او پہ وجہ دوزو ددی | پیغبران
بے لوطی پہ وجہ، او داللہ تعالی دایتونو د انکار کول پہ وجہ، او برنا حقہ د پیغبران ورتلو پہ

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا

پہ ناحہ | او پہ وجہ د وینا ددی | چہ زونیر نہ | یہ پردہ کہے | بلکہ مہر لکولے | اللہ | پہ دوی باند
وجہ او دے وینا پہ وجہ چہ زونیر نہ پہ غلافونہ کہے نفیق دی، (نا) بلکہ ددوی د کفر پہ وجہ پیرے اللہ مہر

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ

ددوی د کفر پہ وجہ | پس دوی ایمان نہ راوہی | مکر | بیز | او پہ وجہ د کفر ددوی | او د وینا ددوی
و لکولو - نو دیو غوکسانو نہ سوا باقی خلقوا ایمان را نہ ورو - او بیا دوی پہ کفر کہے ورا نہ لامل او پہ

عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا

پہ مریم باند | د بہتان | لوے | او پہ وجہ د وہیل ددوی | چہ بیشک مونیر قتل کرو
دقیقہ، مریم نے لوے بہتان و لکولو - او پنجلہ نے وہیل چہ مونیر مسہر د مریم

لا يحب الله

النساء

موسى

وما

لنفسه

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

وما

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ

مسیح | عیسیٰ | حوئے | دمریم | رسول | دالہ | او نہ دے وڑے دوی ہنہ
عیسیٰ چہ دالہ تعالیٰ رسول دے وڑے دے ، حال داچہ نہ دے وڑے وو او

وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شَبَّهُ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

اونہ پہ مار کر دے دوی ہنہ | لیکن | مشتبہ شولہ | بہ دوی باند | ادیقینا | کو مو خلقوچہ | اختلاف وکرو | ددہ پہ حقلہ
نہ دے پہ سولٹی کرے وو بلکہ پہ شک کئے پریوتی وو | او کو مو خلقو چہ پہ دے حقلہ اختلاف وکرو

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ

خاغا پہ شک کئے | ددہ پہ نسبت | انشتہ ددوی | دھنے | خہ علم | سوا | دپیروئی | دگمان
ہنوی یقینا پہ شک کئے وو ددوی پہ اصل معاملہ ہیٹ علم نشتہ ، تش پہ گمان پسے روان دی

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝١٥٨ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ

ادوی نہ دے قتل کرے ہنہ | یقینا | بلکہ اوچت کرے دھنے | اللہ | خیل طرفتہ | او دے | اللہ
ادوی عیسیٰ یقینا وڑے نہ دے ، بلکہ اللہ تعالیٰ خان نہ راخیزوے دے | او اللہ تعالیٰ پہ ہرچا

عَزِيزًا حَكِيمًا ۝١٥٩ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ

زبردست | دحکمت خاوند | اونشتہ (شوگ) | داهل کتابو نہ | مکر | خامغابہ ایمان راڈوی
غالب | دانا دے - او پہ اهل کتابو کئے بہ ہیٹوک پاتے نہ شی ، مکر دھنے دمرک نہ واند

بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝١٦٠

پہ دہ باند | دھنے دمرک نہ واند | او پہ ورخ د قیامت | ہنہ بہ دی | بہ دوی باند | موا
پہ پرے ایمان راڈوی ، او د قیامت پہ ورخ بہ پرے ہنہ گواہی دس کوئی -

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتِ

پس پہ وجہ دظلم | لہ ہنہ خلقو نہ | چہ یہودیان دی | مونہ حرام کریدی | بہ دوی باند | رخنہ | پاکیزہ خیزونہ
بیا د یہودیانو د ظلم پہ وجہ مونہ پہ دوی باند | دیر پاک خیزونہ ہم حرام کرل چہ (وہاندی)

أَحَلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝١٦١

چہ حلال دو | ددوی دپارہ | او پہ وجہ دمنع کولو ددوی | دالہ دلاسے نہ | دیر خلق
ددوی دپارہ حلال دو ، او پہ دے وجہ ہم چہ دوی بہ دیر خلق دالہ تعالیٰ دلاسے نہ منع کول

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ

او پہ وجہ داختلو ددوی | سود | اوعال داووچہ دمنع کر شو کو الہ ہنہ | اوخوہل برے | مالونہ | دخلقو
او پہ دے وجہ چہ دوی سود اخلی ، سرہ ددچہ دوی دسود اخستلو نہ منع کریدی کرا او پہ دے وجہ چہ دخلقو

بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٦٢

پہ ناحقہ | او تیار کرے دمنونہ | کافرانو دپارہ | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک
مالونہ برناحقہ خوی او مونہ پہ دوی کئے د کافرانو دپارہ دردناک عذاب تیار کرے دے

لَٰكِنَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ

اوہو ہفتہ چھ نازل شو | پہ تا | اوپہ ہفتہ چھ نازل شو | لہ تانہ ووانی | او قاسم سان
راغلے دے اوہو (کتابونہ) ہم منی چہ تانہ ووانی راغلی دی ، او موسخونہ

الصَّلَاةُ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

مونج | اودرکوی | زکوة | اوایمان لری | پدالله | اودورج داهر
 اودرکوی | زکوة | وروکوی | او پدالله تعالی | اویه اهرت باندیقین لری

وَلِلَّهِ سَنُوتُهُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٢٧﴾ إِنَّمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

م داخل قدی | ذنب و رکبہ و مینہ و دوتہ | اجر | چیرلوے | بیشک مینہ و دی و رکبہ | نان
 اھفہ خلق دی کو مینہ بہ چہ مینہ | چیرس | چیرلوے | اجر و رکبہ - (اے پیغمبر!) | مینہ ناتہ ہفہ

مَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوْحٍ أَن يَدْعُوا بِإِسْمِي ۖ وَكَذَّبَهُ ۖ فَاجْعَلْ لِّفِتْنَتِهِ أَجْرًا مُّبِينًا ۖ

نہ کہ جس نے اپنے لیے دیکھا ہے | اور وہ پیغمبرِ نوحؑ | پس نہ دے نہ
لیوے دکا لکھ چہ نوح علیہ السلام تہ اودھفہ نہ پس نور و پیغمبرِ نوحؑ مورالیرلے ده

وَحِينًا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَإِسْمَاعِيلَ ۖ وَإِسْحَاقَ ۖ وَيَعْقُوبَ

ابراہیم علیہ السلام | اوسماعیل علیہ السلام | اویسحق علیہ السلام | اویقوب علیہ السلام
ابراہیم | اسماعیل | اسحق | یعقوب (علیہ السلام)

وَبَنِي دَاوُدَ وَابْرَاهِيمَ
وَالْأَسْبَاطُ وَعِيسَى
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَ

اد عيسى | اويوب | اويونس | اوهارون | اوسيمين (عليه السلام)

هَارُونَ وَأَسْلَمَ عَلَيْهِمُ السَّلَامَ

داود ربور (۱۳) ورسلا قد قصصهم
مونزور کے دو | داؤد نے | زبور | او پیغمبران | چہ قصے بیان کری دی مونزور دی |

داؤد ۛ موسیٰ (نوم کتاب) در کہے وو ۔ او غمرہ رسولان (موبذ لبر لادی) د کو مو ذکر چہ مو

مِنْ قَبْلِ وَرَسُولًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ

یٰٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَوْفُوْا بِالْعَهْدِ الَّذِیْ كُنْتُمْ عَلٰیہٗ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ الْعٰہِدُ الَّذِیْ كُنْتُمْ عَلٰیہٗ ۚ وَكُلُوْا وَشَرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ لَا یُحِبُّ الْمُسْرِفُوْنَ

مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿٤٣﴾ رَسُولًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

وسنی سرکہ | پہ خبر و کوں سرکہ | (ڈیپلر (ہون) پیہ بران | زیرے و رو کوئی | او ویر و کوئی | دیکارہ دد چہ
وسنی سرکہ | کلام و کوں | دانول پیہ بران (دیکارہ) | زیرے و رو کوئی | او (دیکارہ) ویر و کوئی | رالہ | (شہ)

منزل ۱

_____

لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ مَّبْعَدُ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

خلفو دپارہ | پہ الله باند | حق مجت | پس | د رسولانو | او دے | الله | د پیر زبردست

حَكِيمًا ۝ لِّكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ

خاوند حکمت | لیکن | الله | گواهی درکوی | د هغه حق | چه نازلے کرد | استا طرف ته | هغه نازل کړے د

بِعَلِيمٍ ۚ وَالْمَلَكُ شَهِدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

په خپل علم سره | او فرشته (هم) | گواهی وړکوی | او کافی دے | الله | گواہ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا

بیشکه | کو موخلفوچه | انکار وکړو | او منع کړل غل | د الله د لارے نه | بیشکه | گمراه شول

ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ

په گمراهی لر سره (له حق نه) | بیشکه | کو موچه | انکار وکړو | او ظلم کړو | نه دد چه | الله

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ

لرے | پریوقی دی | د دغه شان | چاچه انکار کړے دے او ظلم کړو | الله تعالی به هیرے

خُلْدَيْنِ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

همیشه به وی | په هغه کینه | همیشه | او دے | دا کار | په الله باند | اسان

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ

اے | خلقو ! | راغله دے تاسو ته | د رسول | په حق سره | استا د رب له طرف نه

فَأْمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا

نوا بهان راوړی | چه غوره دئ | تاسو دپاره | او که چرے | تاسو انکار وکړو | نو بیشکه د الله دی | هغه حق چه

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

په اسمانونو کینه | او په زمکه کینه دی | او دے | الله | پوهه | د حکمت خاوند

هغه ټول د الله تعالی دی - او الله تعالی په هر حق پوهه او د حکمت خاوند دے

يَاهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ

اے اہل کتاب! لہ حد نہ مہ تیریری | پہ خیل دین کئے | اومہ وایٹی | پہ اللہ باند
اے اہل کتاب! پہ خیل دین کئے | حد نہ بہر مہ وختی ، او اللہ تعالیٰ نہ بغیر دھتے خبرے نہ بل

إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ

مگر حق | بیشک | مسیح | عیسیٰ | خوتے | دمریم | رسول دے | داللہ
نسبت مہ کوئی ، حقیقت دادے | پہ عیسیٰ دمریم خوتے سوا دے نہ ہیچ نہ دوچہ داللہ پیہرور

وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَامْنُوا

اودھتے کلام دے | پہ دراپوتے ووهتے | مریم طرف نہ | اویوروح دے | دھتے لہ طرف نہ | پس ایمان راوری
اودھتے ہفتہ کلہ دے کوم پہ ہفتہ مریم طرف نہ | دلپولہ اوداللہ دطرف نہ یوروح دو ، نوپہ اللہ تعالیٰ او

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ قَدْ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا

پہ اللہ | اودھتے پہ رسولانو | اومہ وایٹی | دپہ خدايان | دے دی | منع شئی (لہ دے نہ) | ددا | غورای
دھتے پہ رسولانو ایمان راوری | اودامہ وایٹی | دپہ خدايان | دے دی ، منع شئی ہم پہ دے کئے ستار

لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ

تاسولہ | بیشک | اللہ | معبود دے | یوازے | پاک دے ہفتہ | (لہ دے نہ) | دے | دی | دھتے
بشیکرہ دے ، اللہ تعالیٰ خوبس یوازے یو خداے دے - ہفتہ ددے خبرے نہ پاک دے | پہ خوک ددھتے

وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

(شے) اولاد | دھتے دی | خہ پہ | پہ اسمانونو کئے دی | اوشہ پہ پہ زمکہ کئے دی | او کافی دے
خوتے وی ، پہ اسمانونو او زمکہ کئے | پہ خہ دے دی ، ہم دھتے دی ، اود دے تولودمانلو

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ

اللہ | کارساز | ہیچ کلہ نہ شرم نہ کوی | مسیح | (لہ دے نہ) | پہ وی ہفتہ
پہ حقلہ اللہ تعالیٰ یوازے بس دے ، مسیح (عیسیٰ) | ہیچرے دا شرم نہ گنری | پہ داللہ تعالیٰ بندہ د

عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ

بندہ | داللہ | او نہ فرشتے | پہ مقربے دی | او خوک پہ شرم کوی | دھتے لہ بندگی
درتہ دوٹیلے شی او نہ مقربے فرشتے (پہ دے کئے خہ عار گنری) | او خوک پہ داللہ تعالیٰ عبادت شرم وکری

وَيَسْتَكْبِرُ فَسَحَشْرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

اوتکبر کوی | پس ہفتہ پہ راہ کیری دوی خیل مانے | تول | پس ہفتہ | کوموچہ | ایمان راوری
اوغروس وکری | نوالہ پہ تول خلق خیل مان نہ (دقیامت پہ ورخ) | جمع کوی - نوچا پہ ایمان راوری وی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ

اودلے وکرو | نیک | پس پوریہ ورکری دوتے | ددوی اجرت نہ | اوزیت بہ ورکری دوتے | لہ خیل فضل
نیک کارونے کوی وی ، نوالہ تعالیٰ پہ ہغوی نہ پورہ پورہ | اجرو رکری اود خیل فضل نہ بلہ زیات ہم وکری

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لیکن | کو موخلوچ | شرم و کرو | او غرو سٹے و کرو | پس ہفتہ بہ عذاب و کر دوتی | عذاب دردناک
او چاہے (ذات اللہ بندگی) عار گزرتے وی، او خانے لوٹے شہرے وی، نو ہفتوی لہ بہ دردناک عذاب و کر دوتی

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

او بیاب نہ مومی دوتی | خان دپارہ | سوا ذات اللہ نہ | (خوک) دوست | اونہ | (خوک) مددگار
او ذات اللہ تعالیٰ نہ سوا بل ہیخوک بہ خیل ملکرے یا مددگار بیاب نہ مومی

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا

اے خلقو! | راغلے دے تاسوتہ | دلیل | لہ طرفہ درب متاسو | او مونبر قائل کرو
اے خلقو! تاسوتہ ذات اللہ تعالیٰ د طرف نہ روئیانہ دلیل راغلے دے | او سمہ صفا لارہ و نوکے

إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا

تاسوتہ | نور | بنکارہ | لیکن | کو موخلوچ | ایمان راؤدو | یہ اللہ | او مضبوطے و نیولو
رہا مو در لیبرے دہ - نو ہفتہ خلق چہ یہ اللہ تعالیٰ باندی ایمان راوہی او اسلام لے یہ

بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ

ہفتہ | پس نہ ہفتہ داخل کری دوتی | یہ خیل رحمت کہے | او یہ فضل کہے | او وہ بنائی دوتی | خیل طرفہ
مضبوطی سر و نیولو، نو اللہ تعالیٰ بہ ہفتوی دیرس یہ خیل فضل او رحمت کہے داخل کری او ہفتوی تہ بہ خیل طرفہ

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

لامرہ | نیغہ | دوتی لہ تانہ د حکم تپوس کوی | کوایہ | اللہ | تاسوتہ حکم در کوی
اتہ رسید لو د پار سمہ لارہ و بنائی لے بنی اتانہ خلق (د کلالہ پہ حقلہ) تپوس کوی، ورتہ وویہ چہ اللہ تعالیٰ درتہ د کلالہ

فِي الْكَلَّةِ ۝ إِنَّ امْرَأًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ

د کلالہ پہ حقلہ | کہ چرے یوکس | مرشی | چہ نہ وی دہفتہ | اولاد | او دی دہفتہ | یو خور
حکم بنائی، کہ چرے خوک - مرشی چہ دہفتہ تہ اولاد نہ وی (اونہ پلار نیکی وی) او دہفتہ خور وی

فَلَهَا نِصْفٌ مَّا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَّمْ يَكُنْ

پس نہ دہ | نیمہ | لہ ہفتہ تہ چہ پرینے ددہ | او ہفتہ خیلہ | دہفتہ خور بہ واری | کہ چرے نہ وی
نومر چہ تہ پرینے دی دہفتہ نیمہ بہ ددہ (خور دپار وی) او کہ خور مرشی (او دہفتہ اولاد نہ وی نو رور بہ د

لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلُّن مِمَّا

دہفتہ | اولاد بیاکہ چرے | ہفتہ خویند | دودہ وی | نو ہفتہ و وارہ دی | دودہ برے بہ دپو کئے | لہ ہفتہ
ہفتہ دتول مال وارث وی - بیاکہ چرے خویندے دودہ وی (یا زیلہ وی) نو ہفتوی بہ دتولے ترک نہ بہ دپو کئے

تَرَكَ ۝ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَّكَرِ مِثْلُ حِظِّ

چہ پرینے دہفتہ | اکہ چرے | وی | (دپو) خویندہ و سہری | او نیمہ | نوسری لہ دی | برابرے | برے
دودہ برے اخی - او کہ خوتنہ و رورنہ خویندے وارثان قوی، نو د یو سہری برے ددہ و بنائی و برے

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ

ادمڻ مڻ ڪوئي ڏيول سوڌا | ڀڃ ڪناهه | او ڀڃ ظلم | او ڏوڏ ڀڃڻي | ڏاڻه نه
ڏکڻاهه او ڏسڪشي ڀڃ ڪارو تو ڪڍهه ڀڃا سره تعاون مڻ ڪوئي ، او ڏاڻه تعاليٰ نه ويره ڪوئي

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ

بيشڪ الله | سخت عذاب ور ڪوئي ڏي | حرام ڪرڻ شوهه | ڀڃ تاسو | مرداره | او وينه
بيشڪ الله تعاليٰ ڀڃ سزا ور ڪوئي ڏي سخت ڪرڻ | ڀڃ تاسو باند حرام ڪرڻ شوي ڏي مرداره او وينه

وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوبه | ڏخنزير | او هغه (خناور) ڇه پڙ ويٺل شوي ڏغير الله (نوم) | او ڇه شوي ڀڃ مڙي ڇه ڪوسو
او ڏخنزير غوبه او هغه ڇه ڏاڻه تعاليٰ نه سوا ڏيل ڇه ڀڃ نوم حلال شوهه وي او ڇه مڙي ڇه ڇپه شي

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا

او ڇه مڙي ڇه ويشتل سوڌا | او ڇه غورزي ڇه ڇه پاسه | او ڇه وهلو ڏينڪر | او هغه ڇه ڇوڙي | ڏرندڻه | مگر | هغه ڇه
او ڇه ڏکڻ ارنه مڙي شوي او ڇه راو غورزي ڇه ڇه ڇوڙي مڙي او ڇه ڏرندڻه ڏرندڻه نه ڇوڙي وي | ڏغير ڏکڻ

ذَكَاتُكُمْ وَمَا ذَرَجَ عَلَى النُّصْبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

تاسو ڏيڇ ڪرو | او هغه ڇه | ڏيڇ ڪڍ شوي | (ڏي ٽاڻو) ڀڃ قربان ڪاه باند | او ڇه | تاسو تقسيم ڪري (غوبه)
نه ڇه تاسو ڏوڏ ڏوڏ موند او | حلال ڪرڻ وي او هغه ڇه ڀڃ ٻٽ خانو حلال شوي او هغه ڇه ڏجواڙي ڀڃ غشوئ ويشت

بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَكُفِّرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

ڏجواڙي ڀڃ غشوئ سوڌا | ڏاڏا سوڌا پاره | سخت ڪناهه ڏه | نن | ڏاڏا ڏي | ڪافران خلق
ڏڪڙي | ڏاڏا ڏي ڏکڻاهه ڪارونه ڏي | نن ورڻ ڪافران ستاسو ڏيڻ (ڀڃ ڏوڏو) نه ڀڃوڙهه

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ

ستاسو له دين نه | ڀڃ مڻ | ڏيڇ ڏيڇ له هغوي | او ڏوڏ ڀڃڻي له مانه | نن درڻ | ماڀوڙه ڪرو
ماڀوڙه شوي ڏي | نو ڏ هغوي نه مڻ وڃيڻي اوڙمانه ويره ڪوئي ، نن ماستاسو دين تاسو

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

تاسو پاره | ستاسو دين | او ماڀوڙه ڪرو | ڀڃ تاسو باند | خپل نعمت | او خپل م ڪرو
له ڪامل ڪرو ، او خپل نعمتونه م ڏي باند تمام ڪرل ، او اسلام م ڏرله

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ

تاسو له | ڏاڏا اسلام | دين | ڀڃ ڇوڪي ڇه | مجبور ڪاه شو | ڏ ڏوڏ نه
دين غوره ڪرو ، نو ڇوڪي ڇه ڏ ڏوڏ نه مجبور شي

غَيْرُ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ

ڇه نه وي ماڻه | ڪناهه ته | نو بيشڪ | الله | بخڻوڪي | مهربان ڏي
(او هغه) ڪناهه طرف ته مائل نه وي (او حرام ڏيڻ غوري) نو الله تعاليٰ بخڻوڪي مهربان ڏي

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَهُمْ

دوی پیوس کوی لٹانہ | چہ شہ خیز | حلال دے | دوی دیارہ | وواہ | حلال دی | تاسو دیارہ

الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ

پاکیزہ خیزونہ | اوغہ چہ | تاسو بنو دی | بنکاری خنارہ تہ | بنکاریا نی وراچو دیارہ | چہ | تاسو بنو دی دوی تہ

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ

لہ ہف نہ | چہ بنو دی دے تاسو | اللہ | نو خورائی | لہ ہف نہ کوم چہ | دوی ونیسی | تاسو دیارہ

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

اویا دکرئی (دیر بنو دیوخت) | نوم د اللہ | پہ ہف باند | او ویریبی د اللہ نہ | بیشک | اللہ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ أَلْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ

زہ حساب اخستونکے دے | نن ورخ | حلال کرے شوی دی | تاسو دیارہ | پاکیزہ خیزونہ | او خوراک

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ

د هغو خلقو کو موچہ ورکے شو دے | کتاب | حلال دے | تاسو دیارہ | او خوراک ستاسو | حلال دے | هغوی دیارہ

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

او (حلالے دی) پاکدامنے | مسلمانے شیئ | او پاکدامنے شیئ | د هغو خلقونہ کو موچہ ورکے شو دے

الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِينَ

کتاب | لہ تاسو نہ ورا ند | ہر کلمہ چہ تاسو ورکے دی دوی | د دوی مہر | چہ نکاح کو ونکی یی

غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَخْذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ

نہ زنا کو ونکی یی | او نہ پہ پتہ آشنا یلے نیونکی یی | او شوک چہ انکار وکری | د ایمان

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝

نوصنائع شو | د هفہ عمل | او هفہ پہ | چہ آخرت کینے | نقصان موند و نکوختے دی

انکار وکری نو بیشک د هفہ عملونہ ضائع شول | او هفہ پہ | چہ آخرت کینے | تاوا فی شی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

اے مؤمنانو! | ہر کہ چہ تاسو دیر بی | مونہ د پارہ | نو دینخی | خیل محونہ
لے مسلمانو! | کوم وخت چہ مونہ تہ پاخی | نو خیل محونہ | تر خیل

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

او خیل لاسونہ | تر خیل کوم پورے | او مسح کوئی | د خیل سرونہ | او دینخی | خیل پی
پور خیل لاسونہ | دینخی | او پہ سرونہ مسح کوئی | او ترکیہ پورے

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

تر کیت پورے | او کہ چہ | بی تاسو | بہ حالت د جنابت کینے | نو غسل کوئی | او کہ چہ بی تاسو
پہ دینخی | او کہ پہ غسل کینے | بی نو خیل خانوہ پہ نہ شان پاکوئی | او کہ نا جوہرہ

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ

مریضان | یا پہ سفر بی | یا راشی | یو | لہ تاسونہ | لہ حائے د حاجت نہ
بی | یا بہرہ پہ سفر بی | یا پہ تاسو کینے یوتن د اودس ماتی نہ راشی |

أَوَلَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تُحَدِّثُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا محبت کرے کی تاسو | دینچوسرہ | پس تاسو بیانہ مومنی | اوبہ | نو تیتیم و کرئی | خاوسے
یا دینچوسرہ صحبت و کرئی | او اوبہ نہ مومنی | نو د پاکے خاوسے نہ کار واخلی

طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

پاکے سرہ | بی مسح و کرئی | د خیل محونو | او د خیل لاسونہ | د هغه نہ | نہ غواری اللہ
او پہ خیل محونو او لاسونہ باند د خاوسے مسح و کرئی - اللہ تعالیٰ نہ غواری

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چہ و کرئی | پہ تاسو باند | تنکی | لیکن | هغه غواری | چہ تاسو پاک صفا کرئی
چہ پہ تاسو تنکسیا راولی | هغه خودا غواری چہ تاسو پاک کرئی |

وَلِيُثَبِّرَنَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۶ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ

او چہ پورہ کرئی | خیل نعمت | پہ تاسو باند | د پارہ د کہ تاسو | شکر گزار شی - | او یاد کرئی | احسان
او خیل نعمتونہ در باند تمام کرئی چہ تاسو د هغه شکر ادا کرئی - او اللہ تعالیٰ چہ کوم نعمتونہ

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د اللہ | پہ خیل مان باند | او د هغه وعدہ | کومہ چہ | هغه تاسو سہمکہ کرے | ہر کہ چہ تاسو وویل | چہ مرنہ د اوردینہ
د کہی دی هغه یاد ساتی او کومہ ہجہ وعدہ چہ لے در نہ اخستہ دہ (هغه مہ ہیروئی) کوم وخت چہ تاسو وویل چہ موبد

وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷

او موبد و منہ | او دیریری | د اللہ نہ | بیشک اللہ | ابنہ پیژنی | راز د سینو
واوردینہ او و موبد او د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی | اللہ تعالیٰ د زبونہ پہ ہجو خیرو ہم نہ واقف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ

اے مومنو ! | قاسم و سبیری | دالہ دپارہ | کواھی درکونکی | پہ انصاف سرہ
اے مومنو ! | دالہ تعالیٰ دپارہ | پہ سمہ لاس قاسم و سبی ، | پہ انصاف سرہ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَعْدِلُوْا اِعْدِلُوْا فَاِنَّ هُوَ

او تیار نہ کری تاسو | دیشمی | دیو قوم | پہ دے | چہ تاسو عدل و نہ کری | عدل کوئی | ہف
کواھی ادا کوئی او دیوے دے دیشمی د تاسو دے تہ نہ تیاروی چہ دالہ لاس و اعلیٰ تل انصاف کوئی

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا

زیات نزدیکی | پرہیز کاری تہ | او ویری بی | دالہ تہ بیشک | اللہ | بنہ واقف دے | دھخ تہ
دالہ پرہیز کاری تہ دیر نزدیکی ، او دالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی بیشک اللہ تعالیٰ ستاسو دے توو کارونہ

تَعْمَلُوْنَ ۝۸ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

چہ تاسو کوئی | وعدہ و کرہ اللہ | ہو خلق و سرہ | چہ ایمان راورد | ادا کاروئے و کرل | نیک
خبر دے - چاچہ ایمان راورد دے او نیک کارونہ کوئی ، اللہ تعالیٰ ہفوی سرہ د بخنے

لَهُمْ مَّغْفَرَةٌ وَّاجْرٌۢ عَظِيْمٌ ۝۹ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

چہ ہفولہ | بخنہ دہ | او اجر | دیر لوئے | او کو مو خلق و چہ | انکار و کرل | او دروغ تہ کرل
او دے دیر لوئے اجر و کرل وعدہ کرہ دہ - او چاچہ انکار کرہ دے او زمونہ ایوتہ

بَايْتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝۱۰ يَّٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا

زمونہ ایوتہ | ہم دوی دی | اہل | ددورخ | اے مومنو
دے دروغ گنہری دی ، ہفوی بہ پہ دورخ گنہ اوسیری - اے مومنو

اٰذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْا

یا دکرئی | نعمت | دالہ | پہ خپل مان | کچہ ارادہ و کرہ | یو قوم | چہ راورد دکرئی
دالہ تعالیٰ ہفہ مہربانی را یادہ کرئی | چہ یو قوی تاسو تہ دلاس اچولو ارادہ کرہ وہ نو

اِلَيْكُمْ اَيُّدِيْهِمْ فَكَفَّ اَيُّدِيْهِمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

تاسو تہ | خپل لاسونہ | نو ہفہ منع کرل | دہفوی لاسونہ | لہ تاسونہ | او ویری بی | دالہ تہ
اللہ تعالیٰ دہفوی لاسونہ تاسو تہ بتد کرل ، او دالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۱ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ

او پہ اللہ باندی | بکا دچہ توکل و کرئی | مومنان | او بیشک اختہ دہ | اللہ | یخہ وعدہ
او مسلمانانو لہ بس پہ اللہ تعالیٰ باندی بہرہ سہ پکار دہ - او اللہ تعالیٰ دے بنی اسرائیلو نہ یخہ

بَنِيۤ اِسْرَآءِیْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِیْبًا

دے بنی اسرائیلو نہ | او مونہ مقرر کرئی و دے | لہ ہفوی نہ | دولس | سرداران
وعدہ اختہ وہ ، او مونہ پہ دوی کئے دولس | سرداران مقرر کرئی و دے

وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ

ادفرايلى دو | الله | چه زه | تاسو سره يم | كه چره | تاسو قاشم كرو | مونخ

او الله تعالى ورته ويلى و چه زه ستاسو ملكه يم | كه | تاسو مونخونه قاشم و سائل او

وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَوْادَاكُمْ تاسو | زكوة | او ايمان راځو تاسو | زما په رسولانو | او دهغوى مدد موږ كړو | او

او زكوة موادا كړو | او زما په پيغمبرانو مو ايمان راځو | او دهغوى مدد موږ كړو | او

أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ قرض وركړو تاسو | الله ته | قرض | بڼه | نوزه په ضرور لږ كړم | له تاسونه | ستاسو كنهونه

او الله تعالى له مو قرض حسنه وركولو | نوموړي به يقيناً ستاسو كنهونه تاسونه لږ كړو

وَلَا دُخْلَكُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ

او خامخابه داخل كړم تا | جنتون كينه | چه بهيږي به | لاندې دهغه نه | نهرونه | بيا چا چه

اويقناً تاسو به داسه باغونو ته داخل كړو چه دهغه لاندې به نهرونه بهيږي | او څوك چه

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١٢

انكار كړو | پس له دې نه | له تاسونه | نو هغه وركه كړه | نيغه | لاره

پس له دې نه هم كفر وكړي | نو بيشكه هغه د سمې لارې نه بې لارې شو

فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

پس به وجه د ماتولو د دوى | خپله پخه وعده | موږ لعنت وكړو په دوى | او جوړ كړل موږ | زهونه د دوى

پس د دوى د پخه وعده د ماتولو په وجه موږ په دوى لعنت وكړو | او د دوى زهونه مو سخت

قَسِيَةً ١٣ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا

سخت | چه دوى بدلوى | كلام | دهغه د اصل ځايونونه | او دوى هيره كړه

كُرْ، (اوس د احوال دې چه) دا خلق كلمه د خپل (اصلى) ځاى نه لرې كوي، او چه كوم نصيحت

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ

لويه برخه | له هغه څه نه | چه نصيحت وركړه شوه و د دوى په هغه سر | او نه به هيشه | خبرداريږي | په څه خيانت باندې

ورته شو د دې هغه لويه برخه څه هيره كړې ده | او تل به درته د دوى د رنگ رنگ خيانتونو پته لگي

مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

له دوى نه | سوا | د لږو خلقو | له دوى نه | پس معاف كړه | دوى | ادمخ وگرځوه

لږ كسان په كينه داسه دى چه (د دې عيبت) بچ دى | نو دوى معاف كړه | او سترگه پرې پټه كړه

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٤ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

بيشكه | الله | خوښوى | نيكان | اوله هغو خلقونه | چه وايي | مونږه

بيشكه چه نيكان خلق د الله تعالى خوښ وي | او هغه خلق كوم چه وايي چه مونږ

نُصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

نصاری یو | مونبر داخستله | ددوی ملکه دعد | پس میره کړه دوی | یوه برخه | له هغه څه نه | چه نصیحت شوو وروسته | نصاری یو | مونبر د هغوی نه هم وعدۀ اخستۀ ده نو هغوی هم د هغونمیتونو لویه حصه هیرۀ کړه چه هغوی شوی نو

فَاعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

نو مونبر واچوله | په دوی کېنه | دښمنی | او کینه | تر ورځې | د قیامت پورې | نو مونبره قیامت پورې ددوی په مینو کېنه دښمنی او کینه وغورځوله

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

او زرده چه دېه نښای دوی ته | الله | هغه څه چه | دوی به کول ، | اے اهل کتابو! | او دیر زړه یی الله تعالی خبر کړی چه دوی په دنیا کېنه څه څه کارونه کول ، | اے اهل کتابو!

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا

بیشکه راغۀ تاسو ته | پیغمبر مونبر | چه بیانوی | تاسو ته | دیر | له هغه څه نه | یقیناً تاسو ته زموږ رسول راغلۀ دے ، | او د کتاب هغه ډیرے خبرے چه تاسو به پتولے د هغه اکثره

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ

چه پتول تاسو | له کتاب نه | او عفو کوی | د ډیرو خبرو نه | راغلۀ دے تاسو ته | برخه هغه تاسو د پاره څرگندوی | او د ډیرو خبرو نه درنه عفو هم کوی ، | بیشکه تاسو ته

مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

د الله طرف نه | نور | او کتاب | واضح | هدایت کوی | په هغه سړه | الله | هغه چاته چه پیروي کوی | د الله تعالی د طرف نه نور او یو واضح کتاب راغلۀ دے ، د دے په ذریعه الله تعالی هغه خلق ته د سلامتی

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

د هغه درضا | لارے | د سلامتی | او راوباسی دوی | د تیارو نه | د نړا طرف ته | لارۀ نښای کوم چه د هغه رضامندی غواړی | او په خپل حکم سره هغوی (د کفر) تیارو نه (د هدایت)

بِأَذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

په خپل حکم سره | او هدایت کوی دوی ته | سړے لارے طرف ته | بیشکه | کا دشرول | هغه خلق | د نړا ته راوباسی او هغوی ته سبه لار نښای -

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

چه وائی | بیشکه الله | هم دا مسیم څوئے د مریم | وایه | پس څوک مالک دے | وائی چه الله هم دغه مسیم د مریم څوئے دے . | ته ورته وایه چه څوک دلے شته

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ

د الله څکته | د څه څیز | که څه هغه وغواړی | چه هلاک کړی | مسیم څوئے د مریم | او د هغه مور | چه د الله ممکنه اختیار ولری که الله تعالی وغواړی چه مسیم څوئے د مریم او د هغه مور او د زیک ټول

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

او هغه ٽول ڇه په زمكه كېنه دي | ادم الله لره ده | بادشاهي | د اسمانونو | او د زمكه
استوگن خلق هلاک کړی ، او د اسمانونو او د زمكه او د دې دواړو تر مېنځه د ټولو څيزونو اختيار

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٤

او هغه څه | د دې دواړو په مېنځ كېنه كې | هغه پيدا كوي | څه څه غواړي | او الله | په هر څيز باند | قادر ده .
مورف د الله تعالى ده ، هر څه څه غواړي هغه پيدا كوي او الله تعالى په هر څيز باند قدرت لرونكې ده .

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ

او دواړي | يهود | او نصاري | مونږ (خو) | د الله ځامن | او د هغه دوستانو | ووايه
اويهود او نصاري وايي څه مونږ د الله تعالى ځامن او زه څه پوره يو . د دې دواړو په

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمُ يَذُنُوبَكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ

بيا وې | هغه تاسو عذاب كوي | ستاسو په گناهونو | بلكه | تاسو هم | انسانان يي | د هغه چا نه څه | هغه پيدا كوي |
بيا وې تاسوته په گناهونو باند سزا كانه دركوي ؟ بلكه تاسو هم هغه بنيادم يي څنگه څه الله نور بنيادم پيدا كړي دي

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ

بخښنه كوي | چاته څه غواړي | او عذاب وركوي | چا له څه غواړي | ادم الله د پاره | بادشاهي
چاته څه غوښته وي | بخښنه كوي او چاته څه غوښته وي سزا وركوي ، او د اسمانونو او د زمكه او دواړو

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥ يَاهِلَ

د اسمانونو | او د زمكه | او هغه څه د دواړو په مېنځ كې | او د هغه طرفته | واپس تلل دي | اهل
تر مېنځه د ټولو څيزونو اختيار يوازې د الله تعالى ده ، او هغه ته واپس تلل دي

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى

كتابو | | بېشكه راغله دې تاسوته | زموږ رسول | بيانوي | تاسو د پاره | هر څه څه
كتابو ! تاسوته زموږ پيغمبر راغله دې څه (د الله حكونه) تاسوته مفا صفا بيانوي ، په داسې وخت كې

فَتَرَةً مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

بند شوي وو د پيغمبرانو راتلل | څه تاسو دا نه وايي | (څه) نه وو راغله مونږ ته | څوك زېرې وركوئې | او نه
څه د يو موږ داسې د پيغمبرانو راتلل موقوف وو څه تاسو دا نه ويلې شئ څه مونږ ته څوك زېرې وركوئې (يا د عذاب نه)

نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ

وېر كوي | پس بېشكه راغله تاسوته | زېرې وركوئې | او وېر كوي | او الله
وېر كوي نه وو راغله ، اوس بېشكه تاسوته زېرې وركوئې او وېر كوي (پيغمبر) راغله دې | او الله تعالى په

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُ

په هر څيز باند | قادر ده | او هر څه څه وويل | موسي | خپل قوم ته | اهل زما قوم
هر څه باند قدرت لري . او هغه وخت راياد كړئ څه موسي عليه السلام خپل قوم ته وويل څه زما قوم

په هر څيز باند | قادر ده | او هر څه څه وويل | موسي | خپل قوم ته | اهل زما قوم
هر څه باند قدرت لري . او هغه وخت راياد كړئ څه موسي عليه السلام خپل قوم ته وويل څه زما قوم

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ
 یاد کرو! اللہ احسان (چہ ہفتہ) پہ تاسو (دکھو) اہل کلمہ ہفتہ پیداکرن پہ تاسو کئے پیغمبران
 اللہ چہ تاسو کو نعمتوں درکری گاہ ہفتہ را یاد کړئ چہ پہ تاسو کئے نے پیغمبران را لیدل دی او
 وَجَعَلَ لَكُمْ مُلُوكًا وَاَنْتُمْ لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا
 او جوہے کړئ تاسو بادشاہان او درے کړل تاسو ہفتہ (چہ نہ دے دودرکری بل چاہے
 تاسو نے بادشاہان کړی یئی او تاسو له نے ہفتہ درکری دی چہ پہ نور مخلوق کئے نے ہچالہ نہ

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝۷۰ يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
 اے زما قوم! داخل شئ تاسو زمین پاکہ تہ
 پہ تول جہان کئے اے زما قوم! دے پاکیزہ علاقے (شام) تہ ورنو خئی چہ اللہ تعالیٰ
 دی ور کړی اے زما قوم! دے پاکیزہ علاقے (شام) تہ ورنو خئی چہ اللہ تعالیٰ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
 چہ لیک دے اللہ تاسو د پاره او مہ لاکړئ خپل شاکا نوطن تہ یوئی شئی پہ تاسو
 ستاسو پہ برخہ کئے لیک دے او مخ پہ شا مہ تبتی یوئی نامراد بہ پاتہ
 خَسِرِينَ ۝۷۱ قَالُوا يَمُوسَى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۝۷۲
 نقصان موندونکی دوی وویل اے موسیٰ! بیشک! پہ ہفتہ کئے قوم دے زبردست او مونږ خو
 شئی - ہغوی وویل چہ اے موسیٰ! پہ دغہ ملک کئے یو چیر جابر قوم اوسیدری او مونږ خو بہ

لَنْ تَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنِ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَاِنَّا
 بہ ہیچہ داخل نہ شو ہفتہ (چہ دوی وئی) لہ ہفتہ (چہ دوی پہ خپل وئی) لہ ہفتہ (چہ دوی پہ خپل وئی)
 ہلنتہ ہیچہ کلہ داخل نہ شو ترخو چہ ہغوی دہفتہ کئے نہ وتلی نہ وی، هن! کہ ہغوی دہفتہ کئے نہ وئی نو بیلمو بہ

دَاخِلُونَ ۝۷۲ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهَا
 پہ داخل شو دویل دودسرو لہ ہغو خلقونہ (چہ اللہ نہ ویریل) احکام کرے دواللہ! پہ ہغو دوا بہ
 ورنو توتہ نیاریو - (پہ کبانہ) دالہ نہ ویرہ لرونکو نہ دودسرو وویل! پہ کومو چہ اللہ تعالیٰ مہر بانی کرے

ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْسِلُوْهُ
 (چہ) تاسو داخل شئ! پہ دوی باند (دنیار) دروازے نہ بیاہر کد چہ تاسو پہ ہفتہ کئے داخل شئ! پس بیشک تاسو بہ
 وہ چہ (پہ دوی حملہ وکړئ او دنیار پہ) دروازہ کئے داخل شئ! بیاہر کد پہ ہفتہ کئے داخل شئ! نو یقیناً ہم تاسو

غَلِبُوْنَ ۝۷۳ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۷۴
 غالب یئی او خاص بہ اللہ باند توکل وکړئ تاسو! کہ چرے یئی تاسو مؤمنان
 بہ غالب یئی او پہ اللہ تعالیٰ توکل ساتی، کہ تاسو مؤمنان یئی -

قَالُوا يَمُوسَى اِنَّا لَنْ تَدْخُلَهَا اَبَدًا مَّا دَامُوا فِيْهَا
 دوی وویل اے موسیٰ! مونږ خو بہ ہیچہ کلہ داخل نہ شو بہ ہفتہ کئے چرے مہ ترخو چہ ہغوی پہ کئے موجود
 ہغوی وویل اے موسیٰ! مونږ بہ ہیچہ کلہ ہم دغہ ښار کئے قدم نہ ورو ترخو چہ ہغوی پہ کئے موجود

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۷﴾

پس لاہی شہ | تہ | اوستارپ | پس جنگ دکری دواہ | بیشک مونیر بہ دلتہ | ناست یو -
نویس تہ اوستارب دواہ لاہی شہ | اوجنگ وکری ، مونیر بہ دلتہ ناست یو

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافِرْقُ

ہفہ وویل | لہ زماہ | بیشک زہ | غراختیار نہ لرم | مگر | یہ خیل خان | اوپہ خیل درور | پس فیصلہ وکری
(پہ ۷۰ پانڈ) حضرت موسیٰ علیہ السلام وویل | زماہ | اختیار کئے | ہنوک نشہ خویوزہ | یہ خیلہ یم اوہل م وورہ

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۸﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

یہ مینہ زمونیر | اوپہ مینہ | د فاسقا تو خلقو | د فرمایل | بیشک ہفہ زماہ | حرام کہ شوقہ | یہ دہ پانڈ
نوتہ زمونیر او دے نافرمانہ قوم یہ مینہ کئے فیصلہ وکری - اللہ ورتہ و فرمایل | بنہ دہ نودغہ ملک ترخلو بیتو کالو

أَرْبَعِينَ سَنَةً يَكْفِهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ

خلو بیتت | کالہ | سرگردانہ بہ وی دوی | یہ زمکہ کئے | پس تہ مہ غزن کیرہ
یہ دوی حرام دے ، یہ زمکہ بہ سروہلی بروہلی گری ، نوتہ دے نافرمانہ

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۹﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ

یہ قوم | نافرمانہ پانڈ | اوواورہ | دوی تہ | حال | ددو و حامنو دادم
قوم یہ حال پانڈ افسوس مہ کوا ، او لے پیغیرہ : خلقوتہ دادم علیہ السلام دواہ و حامنو رینتوتے

بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

رینتوتے | ہرکہ چہ | دواہ و قربانی وکری | نوقبولہ شوقہ | دیو لہ ہقوی تہ | او قبولہ نہ شوقہ
واقعہ واورہ ، ہرکہ چہ دواہ و یو یو قربانی پیش کری نو پہ دوی کئے دیو قربانی قبولہ کری شوقہ او دبل قبولہ

مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَاقْتُكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ

لہ بل نہ | ہفہ وویل | زہ بہ خامخاتا وورم | ہفہ وویل | بیشک چہ | قبولی | اللہ
نہ شوقہ - (پہ ۷۰ پانڈ) دوہم وویل چہ زہ بہ تاحرور وورم ، ہفہ چہ جواب کئے وویل چہ اللہ تعالیٰ خوبس د

مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۰﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي

لہ پرہیز کارانہ | کہ چرے | راویر دکروتا | ماتہ | خیل لاس | چہ تہ قتل کریے ما
دپرہیز کارانہ رانے قبولی ، کہ تہ چہ ما پانڈ د وژلو د پارہ لاس اوچت کریے ، نوزہ

مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

نوزہ بہ دراویر نہ کرم | خیل لاس | اتاتہ | چہ زہ وورم تا | بیشک زہ | ویریم | داللہ نہ
بہ بیاہم ستاپہ وژلو پس خیل لاس اویر نہ کرم ، زہ داللہ تعالیٰ نہ چیر ویریم

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ

(چہ) ربہ | دقو و جہانوز | بیشک زہ | غواہم | چہ مہ تہ یوس | زماکناہ | او خیلہ کناہ دم
چہ دقو و مخلوق پروردگارہ - زہ غواہم چہ زیاتے زما د طرف نہ نہ وی بلکہ مہ تہ زما او خیل کناہ نہ قول یہ

فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

پس چہ تہ تہ | لہ دوزخیانو | او دادہ | سزا | د ظالمانو
پہ خیلہ دمہ واخلہ | او دوزخی | او د ظالمانو ہم دا سزا دہ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ

بیا تیار کرو | ہفہ | دہفہ نفس | پہ وژلو دخیل ورور | پس وئے وژلو ہفہ | او ہفہ شو
نوخیل نفس دے دخیل ورور وژلو تہ تیار کرو ، نو ہفہ وئے وژلو نو پہ زبان کارانوئہ

مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥١﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

د نقصان موند وکونہ | پس راولیرو | الله | یو کارغہ | پہ کنستلہ وئے | زمکہ
شامل شو ، بیا الله تعالیٰ یو کارغہ راولیرو ، پہ زمکہ وئے کنستلہ

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوِيلُ

پہ وینائی ددہ تہ | پہ خنکہ | دے پت کری | کالبوت | دخیل ورور | دہ وویل | اے افسوس مالہ
پہ چل ورتہ وینائی | پہ دخیل ورور کالبوت پہ خنکہ پتوی (چہ دایہ ولیل نو) ہفہ وویل لے کاش

أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ

ایا عاجزہ شوم زہ | لہ دگہ چہ شم زہ | پہ شان | ددے | کارغہ | پس چہ پت کرم زہ | کالبوت
پہ زہ ددے کارغہ پہ شان (ہوینیار) وے او دخیل ورور د کالبوت بشمولو بند و بست

أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٥٢﴾ مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ ۖ

دخیل ورور | پس شو ہفہ | لہ پنبیانہ تہ | پہ دے وچہ
کرمے وے ، نو ہفہ پہ خیلو کرو دیر پنبیانہ شو ، پہ دے وچہ

كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا

مونہ ولیل (تولت کئے) | بنی اسرائیلو باند | پہ | خوک | قتل کری | یونفس
مونہ بنی اسرائیلو تہ دا حکم ورکرمے وو ، پہ چا یو نفس د بل نفس د بدلہ

بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

بل لہ عوض د نفس تہ | یابے لہ فساد کولو تہ | پہ زمکہ کئے | پس دادہ لکچہ | وژل دہ
بغیر یا د زمکہ پہ مخ د فساد کولو تہ بغیر وژلو نو گویا ہفہ تول بنیاد

النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۚ

تول خلق | او چا چہ د یونفس ژوند بچ کرو | نو گویا | دہ ژوندی کرل | تول خلق
وژل ، او چا چہ د یونفس ژوند بچ کرو نو گویا ہفہ د تولو خلقو ژوند بچ کرو

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ

او بیشک | راغلل دوی تہ | پیغیران زموئہ | پہ روینانہ فخرسورہ | بیا | بیشک | دیر | لہ دوی تہ
اور موش پیغیرانو دوی تہ خرگندے نخچے راوہے ، سرہ ددے بیا ہم پہ دوی کئے دیر خلق

بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يَسْرُقُونَ ۖ إِمَّا جَزَاءُ الَّذِينَ

پس | لہ دے نہ | پہ زمکہ کئے | لہ حد نہ وتوئی دی | بیشک | سزا | دھغ خلقو
د زمکہ پہ مخ زیانے کوی - شوک چہ د الله او دھغ د رسول سرہ

يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

کوم چہ جنگ کوی | الله | او دھغ رسول سرہ | او کوشش کوی | پہ زمکہ کئے | دفساد (خورد)
جنگیری او د زمکہ پہ مخ د فساد کولو کوشش کوی د هغوی سزا داده چہ

أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يَصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

چہ قتل د کرے شی | یا پہ سولئی د کرے شی | یا د پیریکرے شی | ددوی لاسونہ | او ددوی چپہ
دوڑلے شی | یا پہ سولئی کرے شی | یا د هغوی لاسونہ او چپہ د مخالف طرفونہ پیریکرے

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا

لہ مخالف طرف نہ | یا د وویستے شی دی | لہ ملک نہ | دا ددوی | ذلت (دک) | پہ دنیا کئے
شی ، او یا د وطن نہ وشرے شی ، داشرمندی خود لہ پہ دنیا کئے مقرر دہ

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

او ددو دپلا | پہ آخرت کئے | عذاب دے | دیرلوئے | مکرهغ خلق | چہ توبہ وکری | لہ دکنہ وپلا
او پہ آخرت کئے ورنہ دیرلوئے عذاب تیار دے - البتہ کوم خلق چہ ستاسو پہ قابو کئے دراتلو

أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ

چہ ستاسو قابو بیا مومئی | پہ هغوی باند | پس پوهه شی | چہ الله | بخشنونکے | مهربان دے -
نہ وپلا توبہ وکری (نو هغوی پیری دی) ، نو پوهه شی چہ الله تعالیٰ بخشنونکے مهربانہ دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

اے مؤمنانو ! | دویریری | لہ الله نہ | او لتهوی | دھغ طرفتہ | وسیلہ
اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نہ دویریری او د هغہ پہ دلبار کئے د کامیابی ذریعہ و لتهوی

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

او جهاد کوی | د هغہ پہ لارہ کئے | دپلا د کچہ تاسو | کامیاب شی - | بیشک | کوم خلق چہ | کافرانہ
او د هغہ پہ لاس کئے جهاد کوی | چہ کامیاب شی - | بیشک | چا چہ د کفر لاس غورہ

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

کد چہ | دی دوی سرہ | هغہ چہ | پہ زمکہ کئے دی | قول | او هم دومره | د هغہ سو (نورم)
کرے دہ کد هغوی ته د مزکے قول دولت پہ لاس وشی او د دے هومره نورم (اودا غواری)

لَيَقْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ

چہ هغوی خپله ندیہ ورکړی (او غلا شی) | لہ عذاب نہ | پہ ورځ د قیامت | نورم به قبول کرے شی | لہ دوی نہ | او دوی لہ دے
چہ د قیامت د عذاب پہ بدلہ کئے | ورکړی نو د هغوی نہ به دافدیہ هیش کله قبول نه شی | او دوی

لَقَوْمٍ آخَرِينَ ۖ لَمْ يَأْتُوكَ يُعَرِّفُونَ الْكَلِمَ
 ۚ نورو خلقو ڊ پاره | ڇه نه دي راغلي تاته | هغوي بدلوي | ڪلام

مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ
 ڀي ڊ ثابت ڪيل ٿو هجي | ڀه ڇلو ڪو ٿو ڪي | هغوي وائي | ڪه ڊر ڪري شون تاسو | ڊا (حڪم) | نو هغه مني | او ڪه ڇري
 ڀه ڇا ڀي ڪوي ، خلقو نه وائي ڪه تاسو نه ڊا (بدل شو) حڪم ڊر ڪري شي ڊ ڪوم ڀه مونبر غواهي نو قبول ڪي
 لَمْ تُوْتُوهُ فَأَحْذَرُوا ۖ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ
 ڊر نه ڪري شون تاسو ڊا | نو ڄاڻان وسائي | او چالو ڀه | الله ڀه فتنه ڪي غور ڊ غواهي | ٽو نه هي ڇڪ نه شي ڀه ڪو هغه
 ڪري او ڪه ڊر نه ڪري شي نو ڄاڻان تر ڪه وسائي | او چالو ڀه الله تعاليٰ ڀه فتنه ڪي غور ڊ غواهي نو ڊ هغه ڊ

مَنْ أَلَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ
 ڊ الله نه | ڀو ڀه | هم ڊا ڊي هغه خلق ڀه | نه ڊه اراده ڪري الله | ڇه پاڪ ڪري
 هدايت ڊيالا الله سره ستا هيڃ اختيار نشته | ڊا هغه خلق ڊي ڇه الله تعاليٰ هم نه غواهي ڇه ڊ ڊوي زبون نه

قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 ڊ ڊوي زبون نه | ڊوي له | ڀه دنيا ڪي | رسواي (ڊه) | او ڊوي له | ڀه آخرت ڪي
 پاڪ مفا ڪري ، ڊ ڊوي ڊ پاره ڀه دنيا ڪي رسواي ڊه ، او ڀه آخرت ڪي ڊر له ٿو ڪي

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ سَمِعُونَ لَكُذِبًا أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ
 عذاب ڊه | ٿو ڪي | او ڀي ڊو ٿو ڪي ڊي | ڊ ڊرو غو خيري | خو ڊو ٿو ڪي ڊي | ڊه ڊرامو
 عذاب مقرر ڊه | ڊا خلق ڊ ڊرو غو خورو ڀو ڀه خاطر جاسوسي ڪو ٿو ڪي ڊا ڀه حرام خو ڊو ٿو ڪي ڊي -

فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
 ڀي ڪه ڇي | ڊوي راشي تاته | نو فيصلو و ڪري | ڊ ڊوي ڀه مينڃ ڪي | يا مخ وادو | له ڊوي نه
 نو ڪه تاله (ڀه مقد مو ڪي) راشي نو ڪه سنا خو ڀي نه وي نو | ڊ ڊوي تر مينڃه فيصلو و ڪري ڪيئي انڪار تر نه و ڪري

وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
 او ڪه ڇي | نه مخ و ڪري | له ڊوي نه | نو ڊي ڀه هي ڇڪ نه شي نو رسوا تاته | ڊه ڇي | او ڪه ڇي | نه فيصلو ڪي
 او ڪه انڪار تر نه و ڪري نو ڊوي تاته هيڃ نقصان نه شي ڊر رسول ، او ڪه فيصلو ڪي نو ڊ ڊوي

فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۖ
 نو فيصلو و ڪري | ڀه ڊوي ڪي | ڀه انصاف سره | بيشڪ | الله خو ڀي | انصاف ڪو ٿو ڪي
 تر مينڃه ڀه انصاف سره فيصلو ڪو ، بيشڪ الله تعاليٰ انصاف ڪو ٿو ڪي ڪسان خو ڀي -

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ
 او ڇڪ نه ڀه | ڊوي تا منصف جو ڪري | او ڊوي سره | تورات ڊه | ڇه ڀه هجي ڪي | حڪم ڊه
 او ڊوي به تا ڇڪ نه منصف مقرر ڪري حال ڊا ڇه ڊوي سره تورات موجود ڊه ڇه ڀه ڪي ڊ الله تعاليٰ

اللَّهُ تَمَّ يَتَوَكَّلُونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

دایم | بیا | ادوی مخ اروی | پس له دے نه | اونه دی داخل | مؤمنان | دایم | ادوی مخ اروی | پس له دے نه | اونه دی داخل | مؤمنان |

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا

بیشک مونز نازل کړو | تورات | چه په هغه کې | هدایت | اورنړاوه | فیصله کوله | په هغه سره |

الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

پیغمبران | کوم چه | فرمانبرداره وودالله | دهغو خلقو دپاره په یهودو | ادوی بزگانو | او عالمانو |

بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ

په | چه | ادوی محافظه مگر شویو | دالله د کتاب | ادوی دد | په هغه باند | مواهان |

فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

پس مه ویریدئ تاسو | د خلقونه | ادو ویریدئ له مانه | او مه | اخلئ | په بدل زمانه |

ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

قیمت | لږ | او څوک چه | فیصله ونه کړی | په هغه هغه چه | نازل کړی دی | الله |

فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ

پس دغه خلق | کافران دی | او مونز فرض کړی دی | په دوی باند | په دتورت | چه نفس |

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ

په بدله نفس کې | اد سترگه | په بدله د سترگه کې | اد پوزه | په بدله د پوزه کې |

وَالْأَذُنَ بِالْأَذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ

اد غوښ | په بدله د غوښ کې | او غاښ | په بدله د غاښ کې | او زخونه | په قصاص دی |

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ

پس څوک چه | معافی وکړی | ددغه زخم | نه هغه | په کفار دی | د هغه د گناهونو | او څوک |

نُوحًا

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵﴾

چه فیصله ونه کری | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نوهم هغه دی | ظالمان
د الله تعالی د نازل شویو حکمونو مطابق فیصله ونه کړی نوهم دغه خلق ظالمان دی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

اوله ځله پس ولیکو مونږ | د دوی په پیل باند | عیسی | خوئے | د مریم | تصدیق کوونکے
بیامونږ په دغه پیغمبرانو پس عیسی خوئے د مریم راولیدلو چه د هغه کتاب تصدیق کولو

لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

د هغه څه چه له دے نه وړاندو | چه تورات دے | اومونږ ورکړوهغه ته | انجیل
چه له دے نه وړاندو دو یعنی تورات ، اومونږ هغه له انجیل ورکړو

فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دې کې | هدایت | اورنډاوه | او تصدیق کوونکے دو | د هغه څه | چه وړاندله هغه نه وو
چه په هغه کې هدایت اورنډاوه ، او د کتاب تصدیق کوونکے دو د تورات چه له

مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶﴾ وَلِيَحْكُمَ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پر هیز کارانو د پاره | او فیصله د وکړی
دے نه وړاند نازل شوی وو اودا د پر هیز کارانو د پاره هدایت او نصیحت وو او پکار دا وو چه د

أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ

اهل انجیل | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | په دې کې | او څوک چه | فیصله ونه کړی
انجیل منونکو د هغه حکمونو مطابق فیصله کولو کوم چه الله تعالی پدا انجیل کې نازل کړل ، او څوک چه د الله تعالی

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۷﴾ وَأَنْزَلْنَا

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | اومونږ نازل کړو
د نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله ونه کړی نوهم داسے خلق نافرمانه دی - او (اے پیغمبره!)

إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستاسطراف ته | د کتاب (قران) | په حق سره | تصدیق کوونکے | د هغه څه | چه د دے نه وړاندو دو
مونږ ستاسطراف ته د ښتو کتاب درولیدلو چه د هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه د وړاندو

مِنَ الْكِتَابِ وَمَهِيْمًا عَلَيْهِ فَاَحْكُمْ بَيْنَهُم بِمَا

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغه باند | پس حکم وکړه | د دوی په منځ کې | په هغه څه
نه وو | او د هغو محافظ هم دے ، نوته د هغو احکامو مطابق د خلقو تر منځه فیصله کوه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواشیاو | له هغه څه نه چه تاته راغلی دی | له حکم د خدا نه
کوم چه الله تعالی نازل کړی دی او د دوی په خواشیاو پس مخه د هغه جفلا سره په مقابل کې چه تاته راغلی دے -

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ ۖ اِنَّ اللَّهَ

اوڻوڪو ڇهه | دوستان وٺيبي ڏي | له تاسونه | نو بيشڪ هغه | له دوي نه دے | بيشڪ الله

اوڻوڪو ڇهه تاسو ڪيئي ڇوڪ دوستي ساق نوڏ هغوي په ٽولي ڪيئي به شهير لے شي . الله تعالیٰ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۵۱ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

هدايت نه ٿو ڪي | قوم | ڏ ظالمون نه | پس ته به وگوسے | هغه خلق | ڇهه په زهرو نوڏ هغوي ڪيئي

ظالمين خلق ڏ هدايت نه محروم ساق - نو (اے پيغمبر!) ڏ ڪو مو خلقو په زهرو نوڏ ڪيئي ڇهه (ڏ نفاق)

مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۝

بيماري (دهه) | ڇهه هغوي منڊا وڃي | ڏ هغوي طرف ته | هغوي وائي | مونڙ ويريرو | ڇهه ويريرو سڀي مونڙ ته | ڏ مصيبت

بيماري ڏ ڪا هغوي په منڊا منڊا په ڏ خلقو ڪيئي ورنوڻي، وائي ڇهه مونڙ ويريرو ڇهه ڏ مصيبت په چڪر ڪيئي راندو شو.

فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَا بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ

پس نزد ڪده | ڇهه الله به | ناولي | فتح | يا (ڏهه بل) حڪم | ڏ خپل طرف نه

زرد ڇهه الله تعالیٰ به تاسوله لويه فتح در ڪري يا به ڏ خپل طرف نه ڏهه بله فيصله ڏهرائي

فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۝۵۲ وَيَقُولُ الَّذِينَ

پس شي به دوي | په هغه ڏهه | ڇهه پٽي ساق ڏي | په خيلو زهرو نوڏ ڪيئي | شرمند ڏهه | او وائي به | هغه خلق ڇهه

بيا به (ڏ نفاق) خلق په هغو خبرو باند شرمند شي ڪو ڇهه هغوي په خيلو زهرو نوڏ ڪيئي پٽي ساق ڏي | اوڏايمان خاوندان به

أَمَنُوا أَهْلَ الْأَيْمَانِ الَّذِينَ اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

مؤمنان دي | ايا ڏا هغه خلق دي ڇهه | قسمونه به ٿي خول | په الله | دير په تاڪيد سره

وائي ڇهه ايا ڏا هغه خلق دي ڪومو ڇهه ڏ الله تعالیٰ سخت قسمونه خول ڏو

إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝۵۳

ڇهه بيشڪ دوي | خامخا تاسوسره ڏي | برباد شول | عملونه ڏ دوي | بيا شول دوي | نقصان مونڙ وڌي

ڇهه مونڙ ستاسو پاڇه ملڪري ٿو - ڏ ڪو خلقو ٿول علونه ضائع شول او اخر دوي ناکامه او نامراده شول.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

اے ڏايمان خاوندانو! | ڇوڪ ڇهه | داوڙي | له تاسونه | ڏ خپل دين نه

اے مسلمانانو! | په تاسو ڪيئي ڇهه ڇوڪ ڏ خپل دين نه داوڙي، نو

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ لَا

پس زرد ڏهه | ڇهه رابه وڃي | الله | (يوه بله) ڏهه | ڇهه خوشبوي به هغه دوي | او دوي به خوشبوي هغه

الله تعالیٰ به نور ڏي ڏ بير خلق راپڊا ڪري ڇهه هغوي به ڏ الله خوش وي او الله به ڏ هغوي خوش وي

أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ يُجَاهِدُونَ

نرم بهوي | مؤمنانو ڏ پاره | سخت بهوي | ڪافرانو ڏ پاره | جهاد به ڪوي

ڪوم ڇهه به ڏ مسلمانانو ڏ پاره نرم وي او ڪافرانو ڏ پاره به سخت وي، هغوي به ڏ الله تعالیٰ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

دالله په لاره كېنه | اونه به ويږي | له ملامتيا | د ملامت كوونكو | دا | فضل د الله د

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝۵۴ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

هغه وركوي | چاته چه وغواي | او الله | خاوند فراخي | او پوهه | بيشكه | ستاسو دوست (خ) | الله

وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

او د هغه رسول | او د هغه مؤمنان دي | كوم چه | قائمي | مونځ | او وركوي | الله او د هغه رسول او د هغه مؤمنان دي | كوم چه | مونځونه په پابندۍ سره كوي | او زكوة

الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝۵۵ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

زكوة | او دوي | ټيټ شوي دي (الله ته) | او خوك چه | دوستي كوي | الله سره | او د هغه رسول سره

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ حِزَبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝۵۶ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او د مؤمنانو سره | نو بيشكه | ډله د الله | هم دوي دي غالب | اے اييمان والو | او مؤمنانو سره ملگري شي | نو د الله تعالى ټوله هميشه غالب وي | اے مسلمانانو

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا

مۀ جوړوځي (دست) | هغه خلق چه نيولې دي دوي | ستاسو دين | ټوټه | او لوبه | هغو خلقو سره دوستي مۀ ساتئې چه ستاسو په دين پورې ټوټه او مسخره كوي

مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِّرَ أَولِيَاءَ

له هغو خلقو نه | كومو ته وركوځي دوي | كتاب | له تاسو نه وړاندې | او (نه) كفار | خپل دوستان

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۵۷ وَإِذَا نَادَيْتُمْ

او ويږي | د الله نه | كه چرې يئې تاسو | د اييمان خاوندان | او هر كله چه | تاسو رابلئ

إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

مونځ طرف ته | نو دوي نيسي هغه | ټوټه | اولوبه | دا | په دے وجه چه دوي

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝۵۸ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِفُونَ

پاره رابلئ | نو دا خلق دا ټوټه او لوبه كسري | د دے وجه دا ده چه دا خلق

د اهل كتاب | چه نه پوهيږي | دوايه | اے اهل كتابو | ايا | تاسو انتقام اخلي

عقل نه لري | دوي ته ووايه چه اهل كتابو | تاسو مونځ كېنه نور شه عب كوي

مِمَّا إِلَّا أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

مونذره | مکر داجه | مونذرا یا را هدو | په الله | او په هغه | چه نازل شول | په مونذره | او په هغه | چه نازل شول | سو ا د دے نه چه مونذره په الله تعالی ایمان راوړه | او په هغه کتاب چه مونذره راغله | او په هغه کتابونو چه وړاند

مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥﴾ قُلْ هَلْ

وړاند له دے نه | اودا چه | اکثر له تاسو نه | نافرمانه دی | دوايه | ایا | راغلی وواو | اصل دجه دادو | چه په تاسو کي اکثر نافرمانه دی - (اے پیغمبره!) دوايه چه ایا زه

أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ

زه او نبایم تاسو | دیر بد څیز | له دے نه هم | دین له په لحاظ سره | په نزد د الله | هغه څوک چه | تاسو ته د هغو خلقو حال دوايم د کوموا انجام چه د الله تعالی سره | دیر خراب دے - دا هغه خلق دی

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ

لعنت وکړه په هغه | الله | او غضب یې وکړو | په هغه باند | او هغه جوړ کړل | له هغوی نه | بیژوکان | په کومو چه الله لعنت کړه | او غضب یې پرې کړه دے ، او په دوی کي څه بیژوکان او خنزیر

وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ

او خنزیران | او دچاچه | بندگی وکړه | د شیطان | هم دادی | په دیر بد ځای کي | او دیر گمراهه | جوړ کړل او چه د شیطان عبادت کوی ، د داسو خلقو څانگه دیر نا کاره دے او داسو لارې نه

عَنْ سِوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا أَمَّا

له سیمو لاسو نه | او هر کله چه | دوی راشی تاسو ته | نو وایي | مونذره ایمان راوړو | دیر بیرته غوړ زیدلی دی ، او هر کله چه تاسو له داخل راشی نو وایي چه مونذره ایمان راوړه دے

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

حال دادو چه د دواخل شوی وو | د کفر سره | او دوی د ووتل | د کفر سره | او الله | بشپړ پوهه | حال دادے چه په کفر کي راغلی وو او په کفر کي پستنه لامل ، او کوم څیز چه دوی

بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٧﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ

په هغه | چه دوی به پتول | او نه به وویي | دیر | له دوی نه | چه دوی تیزی بڼه | پتوي هغه الله تعالی ته دیر ښه معلوم دے - او نه به په دوی کي دیر وویي چه هغوی په گناه

فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا

په گناه کي | او په ظلم کولو کي | او په حرامو | خوړلو کي | دیر خراب دے | کوم چه | سرکشې او حرام مال خوړلو کي | دیر تیزی کوی یقینا د هغوی دا عملونه دیر خراب

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ

دوی کوی - | ولې نه منع کوی دې | د دوی درویشان | او عالمان خلق | د دوی د گناه د خبرو | د دوی بیزوکان او عالمان د دوی د گناه د خبرو کولو نه | او حرام مال خوړلو نه

د دوی بیزوکان او عالمان د دوی د گناه د خبرو کولو نه | او حرام مال خوړلو نه

وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتْ

او دھرامو خورلو نه | دیر خراب دی | خه چه | دوی کوی | ادوائی | او یهودیان وائی چه | دے نه منع کوی ؟ واقعی چه ددوی دا کارونه دیر خراب دی . او یهودیان وائی چه

الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَعْلُومَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا

یهود | دچی | دالله لاس | تہے شوے | دد تہے شی | لاسونہ ددوی | اولعت و شوپہ ددیان | پھہ ددوی | ددوی | دالله لاسونہ تہے دی (یعنی الله بخیل دے) | تہے خود ددوی لاسونہ دی او پھہ خبرہ کولو پھہ دوی لعنت و شو

بَلْ يَذُّهُ مَبْسُوطِينَ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

بلکہ | دوا | لاسونہ دے | پراستی دی | ہفہ خرخہ کوی | خٹکہ چه | غواہی | او خامخا زیاتری | دیرولہ | بلکہ دالله تعالی لاسونہ خو پراستی دی | چه خٹکہ غواہی | ہفہ خرخہ کوی | او حقیقت دادے | پھہ تانہ

مِّنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا

له دوی نه | خه چه | نازل شوی | تانہ | له طرفہ د رت ستا | پھہ نافرمانی | او کفر کئے | دالله تعالی د طرفہ نہ کوم (کتاب) | راغلے ہفہ پھہ دوی کئے | ددیر و خلق د پارہ د سرکش او کفر سبب گرخیہ دے

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

او و اچولہ مونہ | ددوی پھہ مینہ کئے | ددمنی | او کینہ | تروس خے د قیامت پورے | او ددک پھہ سرکینے | مونہ ددوی ترمینہ ترقیامت پورے ددمنی او بغض | و اچولو

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ

ھرکھہ | دوی بل کری | اور | دجنگ د پارہ | نومہ کری ہفہ | الله | او دوی کوشش کوی | ھرکھہ چه | دوی دجنگ اور بلوی | الله تعالی ہفہ مہ کری | او دوی دزمکے

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

پھہ زمکے کئے | دفساد | او الله | نه خونبوی | فساد کوونکی | پھہ مخ فساد جوہول غواہی | او فسادیان د الله تعالی خون نہ دی

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

اوکے چرے ہفہ | اهل کتابو | ایمان راوے | او پرہیز کاری کولے | نومو پھہ فرور کری | ددوی | اوکے دے اهل کتابو ایمان راوے وے او دالله تعالی نہ ویریدے | نومو پھہ یقینا ددوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَادْخُلْنَاهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّ هُمْ

ددوی کناہونہ | او خامخا پھہ مونہ داخل کری | ددوی | پھہ باغونو | دنعیت کئے | اوکے چرے دوی | کناہونہ معاف کری وے او دوی پھہ مونہ دنعیتونو | پھہ باغونو کئے داخل کری وے اوکے دوی پھہ تورات

أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

قائم ساتے | تورات | او انجیل | او خه چه | نازل شول | دوی نه | ددوی د رت لطفہ | او پھہ انجیل او پھہ ہفہ کتاب چه | دالله تعالی د طرفہ نہ ورتہ راغلے دے قائم ولا

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

او پھہ انجیل او پھہ ہفہ کتاب چه | دالله تعالی د طرفہ نہ ورتہ راغلے دے قائم ولا

لَا تَكُونُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمَنْ تَحْتَ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ

نودوی بہ خورل | لہ پاسہ خپل نہ | اودا لاند | د ښیو خپکونہ | مخله دوی نہ
نوالبتہ دوی بہ د پاسہ (اسمان) طرف نہ هم رزق حاصلو او د خپلو ښیو لاند (زمک) نہ هم (به دوتنه رزق ملاوید) به دوی

أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

یوه ډله ده | میانہ رو | اودیر | لہ دوی نہ | بد | کارونه کوی -
کینه یوتولے په سمه لاس روان هم دی، خوا کثر کسان په کینه دیر بد عمل دی

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

اے پیغمبره ! | درسوه | هغه شخړه | نازل شوی دی | تاته | ستادرب له طرف نه
اے پیغمبره ! | په تاچه | د خپل خدای د طرف نه کوم (حکونه) رانازل شوی هغه خلقوته ورسوه ،

وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

اوکه چکر | تاداسه ونه مکول | پس نه به وی رسوتا | د هغه پیغام | او الله | به ساقی تا
اوکه داکار ونه مکړو نو دکویا | تاد الله تعالی پیغام ونه رسولو | او الله تعالی به تا د خلقوتو شر

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٩٤﴾ قُلْ

د خلقونه | بیشکه | الله | لاس نه ښائی | قوم | د کافرانوته | د دایه
نه بچ ساقی ، بیشکه الله تعالی کافرانوته سمه لاس نه ښائی ، ورته دواړه

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

اے اهل کتابو ! | نه یئ تاسو | (د دین) په شخړه ښایند | تر دسچه | تاسو قائم کړئ | تورات
اے اهل کتابو ! | ستاسو هیڅ دین نشته ترخوچه تاسو تورات ، انجیل او هغه رکت (بونه)

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

او انجیل | او شخړه | نازل شوی دی | تاسوته | ستاسو درب د طرف نه | او خافخازیاتوی | دیروته
ناقص نه کړئ ، چه په تاسو باند ستاسو درب د طرف نه نازل شول - او کوم فرمان چه تاته راغلې

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ

له دوی نه | شخړه | نازل شوی | ستا طرف ته | ستادرب له طرف نه | نافرمانی | او کفر | پس افسوس مړکوه
هغه به د دوی د ډیرو کسانو په حقله د زلین سرکشی او د غټ کفر سبب وکړئ ، نوته د دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِیُّونَ

په قوم | د کافرانو | بیشکه کوم چه مسلمانان دی | او کوم چه یهودیان دی | او صابین
تولی په حقله هیڅ غم مړکوه - بیشکه څوک چه مؤمنان دی | یا یهودیان | یا صابیان

وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

او نصاری | څوک چه ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | د آخرت | او عمل د ذکر
یا نصاری دی ، په دوی کینه څوک چه په الله تعالی او په آخرت ایمان راوړی - او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشسته و پرده | به دوی باند | اونه به دوی | غزن وی | بیشکه | مونیز اخته و
کارونه کوی ، نو د هغوی د پاره نه خه ویریه شته او نه خه غم ، مونیز د بنی اسرائیلو نه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ

پخه وعده | له بنی اسرائیلو | او مونیز ولیدل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغی دوی ته
پخه وعده اخته و | او ډیر پیغمبران موورته لیږلی وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ يَمَّا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | به هغه خه سره | چه نه به خوښولو | نفسونو د دوی | نوبوه ډله | دوی دروغ ژنه کړله | او یوه ډله
به دوی ته داسه خدای حکونه راوله چه د دوی د خواهشانو برخلاف به وو نو څوک به نه دروغ ژن وکړل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿٢٠﴾ وَحَسِبُوا أَنَّهُ لَا تَكُونُ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَبُّوا

له وژنه | او دوی خیال وکړو | چه نه به وی | خه خرابي | بیا داندۀ | او کانه شول
له وژل | او دوی د اکمان وکړو چه هیڅ سزا به نه راکیږی نو ځانونه نور هم داندۀ کانه کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ

بیا توبه قبوله کړه | الله | د هغوی | بیا داندۀ شول | او کانه شول | ډیر | له دوی نه
بیا الله تعالی د دوی توبه قبوله کړه ، بیا د دوباره له دوی نه ډیر د خه خبره نه داندۀ او کانه شول

وَاللَّهُ بِصِيرٍ مَّا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او الله | ښه کوری | هغه خه ته چه دوی نه کوی | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | وای
او الله تعالی د دوی کارونه وینی کوری . هغو خلقو یقیناً کفر وکړو کومو چه ووویل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | ځوئ | د مریم دے | او ویلی وو | عیسیٰ
چه خدای خو بس هم دغه د مریم ځوئ مسیح دے . حال دا چه مسیح خو تعلیم ورکړ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن

له بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړی تاسو الله | چه زما رب | اوستا سورې | بیشکه | څوک چه
وو چه له بنی اسرائیلو ! یوازې د الله تعالی عبادت کوئ چه زما اوستا سو د تلو پالوئ دے ، یقیناً څوک چه

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک نیسی | الله سره | پس بیشکه حرام کړے د | الله | په هغه باند | جنت | او ځای د هغه
الله تعالی سره شریک پیداکړی نو الله تعالی به په هغه جنت حرام کړی او د هغه تکیا ونه د

النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ د | او نشته دے | د ظالمانو | څوک مددگار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | وای
دوزخ اور دے ، او ظالمانو به څوک مددگار نه وی . یقیناً هغه خلق کافران شول کومو چه

مَنْ يَدْعُوا مِثْلَ آبَائِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ وَلَا يَدْعُوا لَهُمْ

کس د | د دوزخ د | د دوزخ د | څوک مددگار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | وای
کس د دوزخ د دوزخ د دوزخ د څوک مددگار نه وی . یقیناً هغه خلق کافران شول کومو چه

إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ
 چہ بیشک اللہ | دریم | د دربودے | اونشتہ دے ٹوک | معبود | سوا | دیو معبود نہ
 چہ خداے پہ دربودے۔ یو دے ، حال دادے چہ دیو معبود نہ سوا بل ٹوک معبود نشہ ،
 وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 او نہ چہ | منع نہ شول دوی | لہ ہفہ نہ | چہ وائی دوی | نوضروریہ ورسیری | ہفوتہ کوم چہ | کافران دی
 او کومے (کے دشمن) چہ دوی وائی کہ چہرے دے نہ منع نہ شول نولہ دوی نہ چہ کوم خلق کافران شول
 مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۶﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ
 لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | پس ایادوی توبہ نہ کوی | اللہ نہ | اولہ ہفہ نہ بخنبہ نہ غوری
 نو ہفوی نہ بہ یقیناً دردناک عذاب ملاویری ۔ نو ایادوی اللہ تعالیٰ طرفہ رجوع نہ کوی اولہ ہفہ نہ بخنبہ نہ غوری؟
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۷﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ
 او اللہ | بخنبونکے | مہربان دے | نہ دے عیسیٰ | خوئے دمريم | مکر پیغمبر دے
 او اللہ تعالیٰ بخنبونکے مہربان دے ۔ دمريم خوئے مسیم فقط د اللہ تعالیٰ پر رسول دے ۔
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ
 تیر شوی دی | دہاند لہ دہ نہ | پیغمبران | او ددہ موس (د حق) تصدیق کوئی وہ | ہفوی دواہ بہ خورلو
 لہ دہ نہ دہاند دیر پیغمبران تیر شوی دی | او ددہ موس دیرہ رشتینے بنجہ وہ ، او دواہ بہ (دعا موانا نو
 الطَّعَامُ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ
 طعام | دگورہ | چہ خنکہ | مونہ بیانوا | ددوی دپارہ | نخبے | بیا | دگورہ
 بہ شان) ددوی خواہ ، دگورہ چہ مونہ دوی تہ خنکہ بنکارہ نخبے بیانوا ، خوبیا دگورہ چہ دوی
 إِلَى يَوْمِ كُونُوا قُلُوبُكُمْ أَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
 چہ کوم خواہ | دوی اہولی روان دی | دواہ | ایاتاسو عبادت کوی | پہ خلے د اللہ | دہفہ نہ
 کوم اہر تہ اہولی روان دی ، (اے پیغمبر! دوی) دواہ چہ ایاتاسو خداے پرید دی او دہفہ چہ عبادت کوی
 لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 چہ ورتہ اختیارشتہ | ستاسو | د نقصان | اونہ نفع | او اللہ | او سیدونکے
 چہ نہ نقصان و س کوئے شی او نہ نفع ، او اللہ تعالیٰ ہر شہ او س ، بہ ہر شہ
 الْعَلِيمُ ﴿۴۸﴾ قُلْ يَاهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
 پوہہ دے | دواہ | اے اہل کتابوا | مبالغہ مہ کوئی | پہ خیل دین کئے | پہ نا حقہ
 پوہہ دے ۔ ورتہ دواہ چہ اے اہل کتابوا ! تاسو د دین پہ مسئلو کئے نا حق زیاتہ مہ کوئی ،
 وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا
 او پیروی مہ کوئی | د خواہشاتو دہفہ قوم | چہ گمراہ شول | لہ دے نہ دہاند | او ہفوی گمراہ کرل
 او نہ دے اسے خلقو بہ (نفسانی) خواہشاتو پیسے خئی چہ دہاند نہ گمراہ شوی دی او س دیر خلق گمراہ

